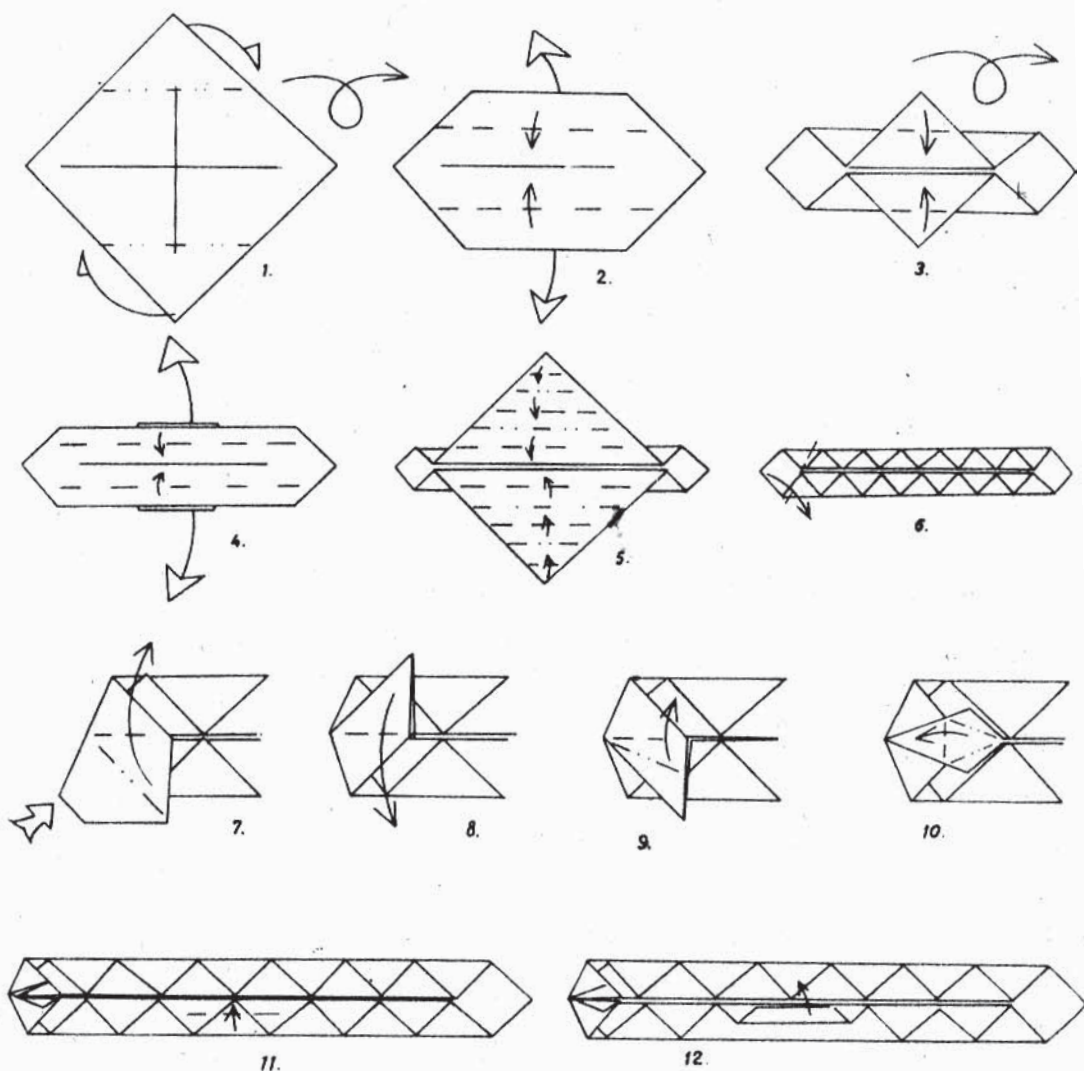

wania papierowych figurek znajdują w numerze 4/86 „Młodego Technika”. Ciągłe jeszcze obracamy się w kręgu modeli stosunkowo prostych. Jednym z nich jest przedstawiony poniżej wąż.

Po raz trzeci witamy entuzjastów papierowej sztuki origami. Tych zaś, dla których jest to pierwsze zetknięcie ze zginaniem papieru rodem z Japonii informujemy, iż wszelkie wyjaśnienia związane ze sposobem wykony-

Rozpoczynamy jak zwykle od kwadratowego kawałka papieru położonego białą stroną na stole. Sądzymy, że pierwsze sześć kroków jest tak dobrze zilustrowane, iż ich wykonanie nie powinno sprawiać większych

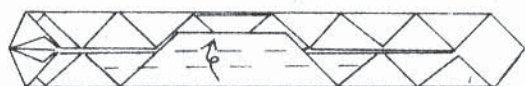
wąż

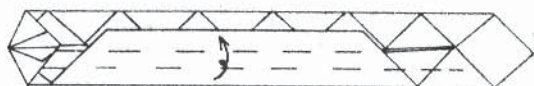
kłopotów. Należy jedynie zwrócić uwagę na symetrię wszystkich zgięć względem podłużnej osi węża.

Po otrzymaniu figurki widocznej na rys. 6 zabieramy się do wykonania głowy. W tym celu odginamy początek „harmonijki” skośnie tak, jak to jest pokazane w powiększeniu na rys. 7. Efektem zgięcia w kroku 7 jest

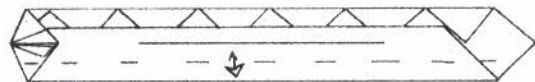
zmodyfikowane „ucho królika” (rys. 8). W kroku 8 przeginamy wystającą część papieru ku dołowi i zgniatamy ją (rys. 9). Prawy koniec fragmentu w kształcie latawca podnosimy najpierw do góry a następnie dociągamy do lewego krańca modelu. Po wykonaniu zgniecenia (po liniach z rys. 10) pozostawiamy na chwilę głowę i znów zaj-

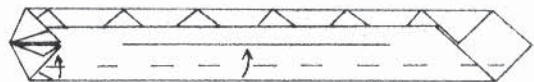
13.

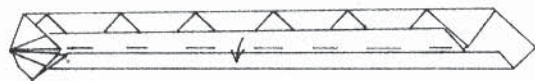
14.

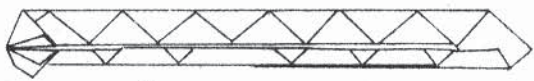
15.

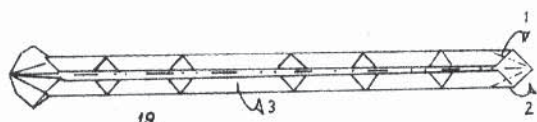
16.

17.

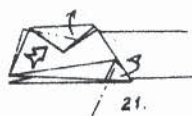
18.

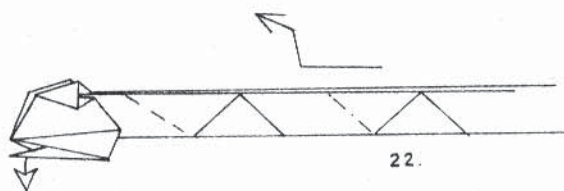
19.

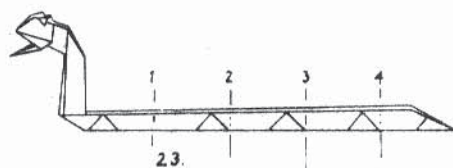
20.

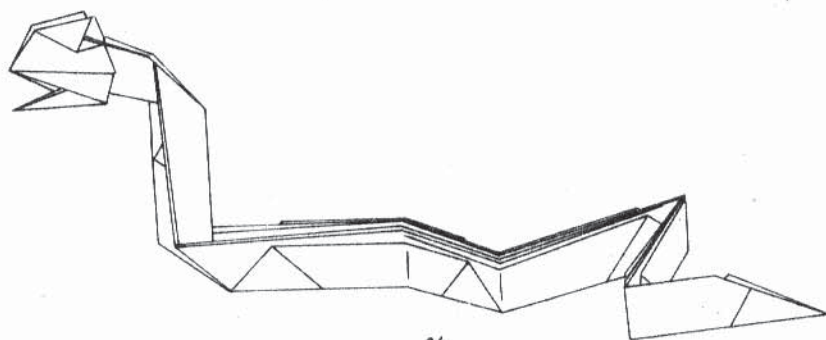
21.

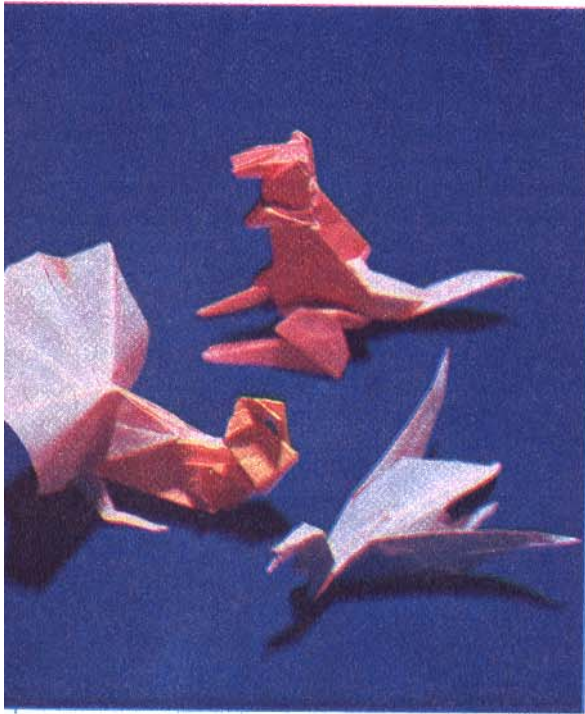
22.

23.

24.

Indyk, kangur i fabeźdz – figurki zwierząt wykonane techniką origami z kolorowego papieru

muujemy się wężowatym tułowiem. W krokach od 11 do 18 chodzi o jego wysmuklenie. W krokach 11–14 składamy zawsze jedną warstwę papieru na pół, a następnie przekładamy ją na górną połówkę modelu. Ostatnią warstwę też składamy na pół, ale już nie przekładamy jej na górną połówkę, lecz przykrywamy wszystkimi uprzednio pozginnanymi warstwami. Wszystkie te czynności powtarzamy oczywiście po drugiej stronie węża. W konsekwencji powinniśmy otrzymać coś, co jest pokazane na rys. 19. W kroku 19 zawężamy ogonek i składamy model na pół. Wykańczamy głowę (rys. 20 i 21) poprzez opuszczenie i zgniecenie oczu oraz zawężenie szczęki. Czynności te wykonujemy symetrycznie po obydwu stronach. Opuszczamy nieco szczękę oraz wykonujemy dwa zgięcia odwrotne, aby wygiąć tułów w sposób pokazany strzałką na rys. 22. Właściwie wąż jest w tym momencie zakończony. Aby mógł on „stać” wyginamy go jeszcze w zygzak. Gotowy wąż pokazany jest na rys. 24.

**Krzysztof Zięcina
Jacek Nowicki**